

[Kim Behnke]

massevis af unge og ældre i såkaldt jobskabelse, viste det sig, at 60 pct. af dem, der havde været i jobskabelse, havde været det i den offentlige sektor. Det er altså ikke i den private sektor, man er interesseret. Det, man er interesseret i dér, er at få de skattelettelser, der kan bane vejen til ny og god og ægte beskæftigelse.

Tilbage er der så spørgsmålet om gælden. Statens gæld er stor, den runder 620 mia. kr. i 1993. Fortsætter den udvikling, vil den allerede om 3 år runde 700 mia. kr. og et par år efter 750 mia. kr. osv. Nu er der dem, der påstår, at gælden ikke er noget problem, for det er bare en intern omfordeling af penge i det danske samfund, men det er desværre ikke rigtigt. En stigende del af den såkaldte indenlandske gæld er udstedt i form af kroneobligationer, i form af skatkammerbeviser, og det er vel at mærke værdipapirer, som i stor stil sælges til udlandet. Derfor er det ikke bare en intern omfordeling i det danske samfund, der er tale om. Der er tale om, at en stor del af det, der i dag kaldes indenlandsgæld, er penge, man har lånt af personer i udlandet, og dér har vi en del af forklaringen på, at den danske rentepolitik er bundet så hårdt op på den tyske. Hvis vi sænkede den danske rente, ville alle disse skatkammerbeviser og alle disse kroneobligationer, så hurtigt som en computer nu kan sælge dem, blive solgt, og derved ville finansministeren have et meget betydeligt problem.

Men gælden skal nedbringes, og den bedste måde at gøre det på er at afdrage gælden med engangsindtægter, og derfor vil Folketinget også opleve, når vi skal til at stemme om ændringsforslagene, at Fremskridtspartiet vil stemme imod det ændringsforslag fra finansministeren, som går ud på, at der afsættes en pulje på finansloven til engangsindtægter – det er det, man i regeringen med en tilsnigelse kalder privatiseringsindtægter. Nogle vil måske undre sig over, at Fremskridtspartiet stemmer imod, eftersom Fremskridtspartiet er tilhænger af privatiseringer, men det er, fordi man går ud og gør det dybt, dybt uansvarlige, at man bruger disse engangsindtægter i driftsbudgettet. Det vil enhver økonom advare imod, men i panik for at få tingene til at hænge sammen vælger man at gøre det i Finansministeriet.

Vi ønsker ikke at medvirke til det, vi ønsker at bruge disse engangsindtægter, som jo kun er

der én gang, til at få nedbragt den store statsgæld og dermed også de rentebetaling, som er det egentlige problem ved statens meget betragtelige gæld. Jeg har tidligere brugt det billede, og det er desværre alt for godt, at rentekontoen – § 37 for dem, der ikke er nået så langt i finansloven – er en konto, der sidder som en gøgeunge og puffer alt andet ud af reden. År efter år vil pensionister og andre opleve, at deres ydelser vil blive reduceret, for rentekontoen er der ingen der stiller ændringsforslag om at spare på. Man ved godt, at det ikke kan lade sig gøre. Men man kan spare på alt muligt andet.

Apropos pensionister ærgrer det os selvfølgelig lidt, at genindførelsen af den gratis hjemmehjælp ikke har resulteret i et ændringsforslag, for så kunne vi have stemt for det. Men vi stemmer så i stedet for for selve loven.

Så har man tænkt sig at iværksætte en hel masse nye aktiviteter, og de skal lånefinansieres, og det ser flot ud, for det påvirker ikke årets budget. Men som vi har fået illustreret så sent som i dag i Finansudvalget, er der en sag, der er så gammel som fra 1976, hvor man på daværende tidspunkt gav nogle statslige lånegarantier. De er nu kommet til indfrielse, og i dag skal vi så ærgre os over at bruge 8 mio. kr. på at indfri noget gæld, som blev etableret i 1976. På samme måde vil vores børn og vores børnebørn til den tid skulle knokle for at skra-be penge sammen til at betale de renter og rentes rente og klare de problemer, som det giver, at vi i dag udsteder disse veksler på vores efterkommere. Derfor ønsker vi heller ikke, at den nye aktivitet, man håber på skal komme i gang, skal være lånefinansieret.

Til sidst skylder jeg at sige, at af de ændringsforslag, der er stillet af SF, af finansministeren og af os, støtter vi udelukkende vores egne. Vi kan ikke stemme for de andre ændringsforslag. Når SF mente, at der var en enlig svale, man kunne stemme for, er jeg glad for, at SF har været så vågne, at man så, at der var et ændringsforslag, man kunne støtte, og vi glæder os over, at vi får den støtte.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg synes, det har været spændende igen i år at være med til at lave et finanslovforlig.